

едната, по-висока, отива успоредно съ западни бръгъ; сръдната ѝ част, Шаръ планина, е най-висока на полуострова, до 3000 арш.; другата верига подъ име Балканъ (Стара планина) почнува се отъ Карпатските планини, върви до нѣгдѣ къмъ ю., послѣ се извива къмъ и. и се свършва въ Черно море. И двата тѣзи клона сѫ забѣлѣжителни като непроходими, за това Шуменский проходъ, който води отъ с. съмъ ю. прѣзъ Балкана, е прочутъ и много служи. Балканската верига е таквасъ климатическа межда, както Севеннитъ и Алпитъ; на с. отъ Балкана не ставатъ маслини.

Възвишеніята на Пиринейский полуостровъ състоятъ отъ плоско възвишение и два купа планини, на с. ист. Пиринейските, на ю. Гранадските. Тѣ се отдѣлятъ отъ плоското възвишение съ низки равнини, а именно Пиринейските раздѣля Арагонската равнина, а Гранадските — Андалузската. Пиринейските и Гранадските планини сѫ едни отъ много високите не само на Пиринейский полуостровъ, нѣ и въ Европа; тѣхната срѣдня височина прѣминува срѣдната височина дори и на Алпитъ. Тѣ надминуватъ и сиѣговата линия. Пиринейските планини както и Севеннитъ, Алпитъ и Балканските сѫ съверна межда на маслинитъ; а Гранадските планини сѫ съв. межда на портокалитъ.

Островите, които припадатъ на Европа, иматъ повечето издигнати мѣста, отъ колкото низки.

Между вулканитъ по-забѣлѣжителни сѫ: Везувий на Апенинский полуостровъ; Етина въ Сицилия, (има до 4500 арш. височина), Стромболи, на единъ отъ Липарските острови, и Хекла, въ Исландия.

Минерално богатство. Въ земята на Европа има много минерали, а най-много камъни вѫглища и желязо. Прѣсметната е, че Европа искара $\frac{9}{11}$